

Nytte af Loven inden for den fastsatte Tidsbegrænsning. For Kommuner uden for Kjøbenhavn findes ingen tilsvarende Bestemmelse. Det til Grund for Loven af 11te April 1890 liggende Lovforslag indeholdt vel en Bestemmelse, hvorved Regeringen be- myndigedes til med de fornødne Væmpelser at give Loven Anvendelse uden for Kjøbenhavn; men denne Bestemmelse blev ikke vedtagen af Rigsdagen, idet det fandtes rigtigst, at der erhvervedes en særlig Lov for hvert enkelt Tilfælde, hvor en Kommune maatte ønske Grundafstaaelse i saadant Næmed, jfr. Folketingsstinden 1889—90, Sp. 3380, Rigsdagsstinden 1889—90, Tillæg B., Sp. 741.

Endvidere er der ved Lov Nr. 63 om Benyttelse af Grunde til lukkede Vandforsyningsledninger af 23de April 1897 hjemlet Afgang til at tilvejebringe lukkede Ledninger over anden Mand's Grund, hvor saadant maatte være nødvendigt for Tilvejebringelsen af nye eller Forbedring af bestaaende Vandforsyningsanlæg, der enten ejes af en Kommune eller Dele af en Kommune eller er af væsentlig Betydning for en Kommunes Vandforsyning eller for Dele af sammes Vandforsyning. Denne Lov, der omfatter hele Landet, ogsaa Kjøbenhavn, vil inidertid ikke altid være i Stand til at fjerne de Vanstueligheder, som kunne stille sig hindrende i Vejen for større kommunale Vandforsyningsanlæg uden for Kjøbenhavn.

At et fra Middelfart Byraad modtaget Andragende fremgaar det, at der paa Grund af Vanstueligheder ved at skaffe tilstrækkeligt Vand til Middelfart Købstads Forbrug efter bemeldte Byraads Foranstaltning er blevet foretaget Prøveboringer til Udfindelsen af vandsørende Lag i Købstadens Nærhed, og at der ogsaa ved disse Boringer er fundet rigeligt og godt Vand, men at det ikke er

lykkedes Byraadet gennem Forhandling med vedkommende Grundejer paa Grundlag af en foretagen Takationsforretning at opnaa Overtønstomst om Erhvervelsen af det til Anlægget af et Vandværk med tilhørende Pumpestation fornødne Areal. Det er derhos i en fra Byraadets tekniske Konsulent, Stadsingeniør Sockhmsen af Frederiksborg, indhentet Erklæring fremhævet, at det paatænkte Vandværk næppe vilde kunne anlægges andet Steds, i alt Fald ikke uden uforholdsmæssig Vanstuelighed og Bekostning.

Da Vandværkets Anlæg ikke vel vil kunne udsættes endnu længer uden Skade for Kommunen, maa Ministeriet under de foreliggende Omstændigheder anse det for rettest, at der ved en særlig Lov aabnes Kommunen Afgang til at erhverve det til Vandværkets Anlæg fornødne Areal, idet der dog ikke derved paa Forhaand træffes nogen Bestemmelse om, hvorvidt den af Byraadet og dets tekniske Konsulent udpegede Plads for Vandværkets Beliggenhed maatte være den rette. Afgørelsen af dette Spørgsmaal er nemlig ifølge Forslagets § 2 henlagt til de i samme ommeldte Kommissioner.

Da Lovforslaget kun tilsigter at gøre det muligt for Middelfart Kommune at komme ud over den bestaaende Nødstilstand, er Gyldigheden af de foreslaaede Bestemmelser begrænset til Udgangen af Aaret 1900, inden hvilken Tid Vandværket uden Vanstuelighed vil kunne være fuldført. I øvrigt er Forslagets Bestemmelser ensartede med de ved Lov Nr. 49 af 11te April 1890 fastsatte, kun med den Forskel, at Sammenfættningen af de i Forslagets § 2 ommeldte Kommissioner er ordnet i Overtønstemmelser med Bestemmelsen i § 2 i Lov Nr. 63 af 23de April 1897.